

LM,

12 december 1983 1)

„Er zijn mensen, zeldzame mensen, die een beeld kunnen maken van een gedachte of een droom. Als hun pen veel, hun pen, hun liëtel, hun troffel een tijd lang bewerkt hebben, dan ontstaat een vorm onder hun handen die een proet van hun ziel is. En zij sturen die proet in de wereld en hij leeft daar een eigen bestaan door de kracht die in hem is. En onachtzaam wat sterker is dan het overige als vanzelf naar voren treedt en zich aandient, zijn er huizen gekomen waarin vele zielen proeten zich in verstande en opstaan voor ^{de} vreemdeling. Dat zijn musea, en daar komen en gaan de mensen en vangen de proet op van ~~het~~ dat beeld dat resoneert in hun eigen ziel. Dan worden ze stil en penitenten.”

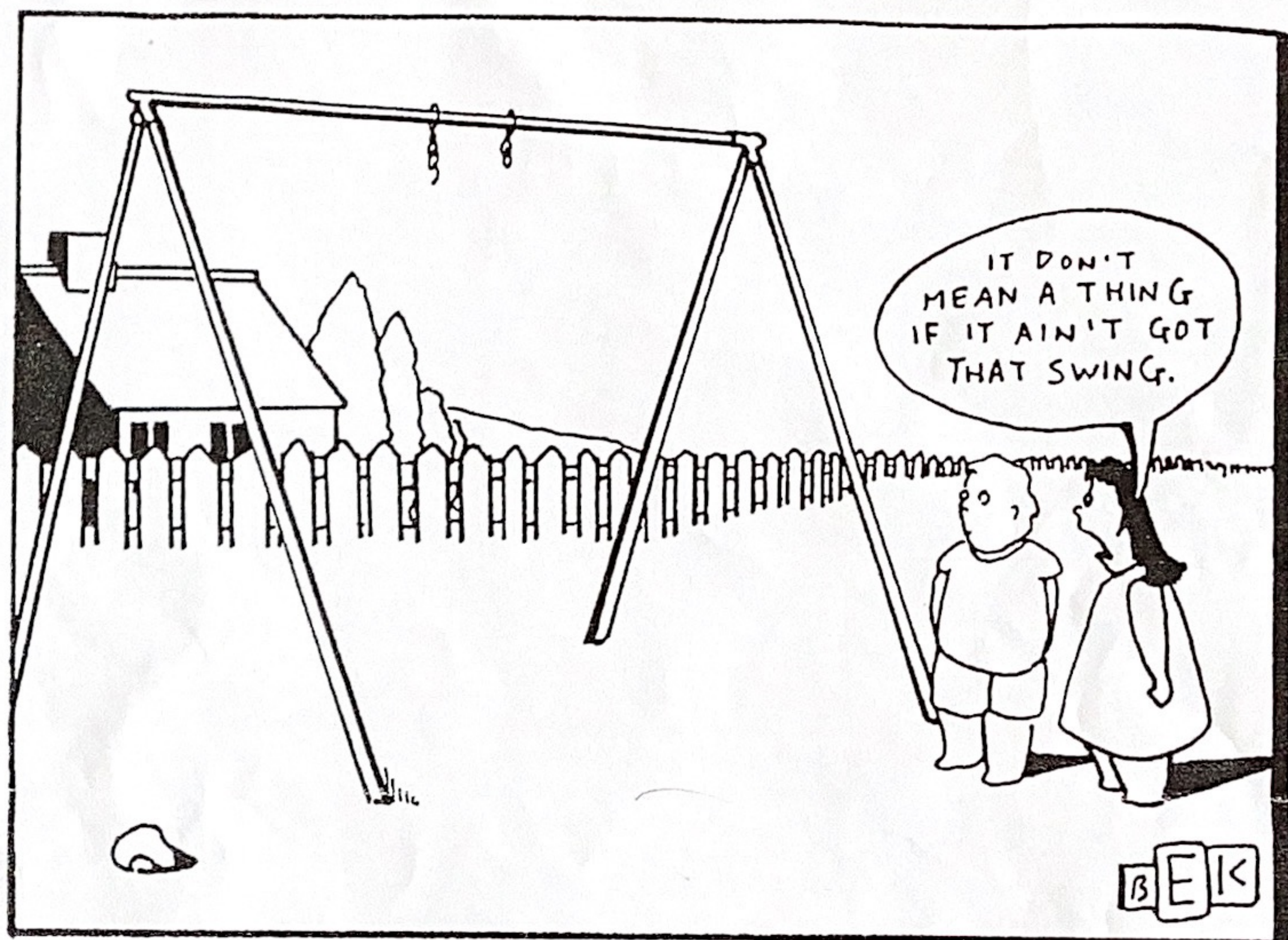
Een gedachte van Cees Dutilleul, 28 jaar oud, beschreven in ^{Januari} februari 1944, ongeveer een maand voor zijn tentoonstelling.

Op 10 maart 1943 tot 24 februari 1944 heeft hij geëxposeerd in een tentone op-
stelling. De enige blaat die hij miste was dat hij zo afhankelijk was van anderen

Hij kreeg mondjemaat. Schrijfs-papier, dat wel-
voel vond te dat te relatief goed behandel-
word. Dat hij met het geworden is van dat
handels hij aan zijn grote leestkracht om zijn
onstandigheid, waarin hij verkeert te relatie
heel rupe trooste hem. Ook veel stem van
hij in het geloof. "Geloof is niet iets dat per-
klaar opleverd of pekoekt kan worden, velen
lij. Hij peformt ook de kern: Geloof is zeker-
heid. "Wanneer die eenmaal onarm, helve
te met verder te zoeken. Met dat zoeken vind
je alleen een theorie."

Een andere uitspraak van C D is dat iets
wat je diep bevoert dat in het diepst van
je ziel, dat dat ook de innerste beleving
van het leven verpoot. I edulda's ge-
more!! : toen ik dat las, bedacht ik mij,
het volgende: Toen die diep antwoorde de
bevoert is meerder malen voortvallen, zo
dan de uitroeping minder worden?
De vraag stellen bekeken dan men ook een
antwoord moet formuleren.
Ik denk dat diepste uitroeping voortkomt
uit de partikel verbondenheid die men voelt
met een religieus stembode. In daardoor veelvold
verplaatsten in die ander. Empathy?
1000 x op een dag zou ik die ander
kunnen zijn: "the supreme experience is
to share a profound thought" is wat ik getracht

heb met het schrijven van deze brief (je) In het ki zien van
mijnsteris moet de gedachte van verbondenheid den lichtpuntje kunne
zijn: nu weet te het

"En toch bestaat er onloochenbaar een paradijs van het hart, een geluk dat de geest, of de ziel, of zelfs het lichaam ondervinden als zij bevrijd zijn van zo goed als alle nutteloosheid en dat geluk dat aan alle woorden ontsnapt houdt op een onverklaarbare manier bij sommige mensen stand te midden van de wanhoop over het lijden van de wereld, waarvoor geen woorden bestaan. Maar dat zijn geen onderwerpen waar je in een gesprek zo makkelijk over praat."

Pilgrims Progress
John Bunyan

Definitie van Paulus:

Het geloof is de zekerheid van wat wij hopen,
een lewigs middel voor de dingen die wij niet zien.

"Hoop" is de meest onbetrouwbare emotie" Aadje juli 2010